

Michal SIRIK

Narodil sa 29. 8. 1925 v obci Sterkovce (dnešná časť obce Čabalovce v okrese Medzilaborce), kde prežil detstvo aj mladosť. Po príchode Červenej armády na naše územie (1944) dobrovoľne vstúpil do radov 1. československého armádneho zboru. V roku 1947 po opcii do ZSSR sa usídlil v ukrajinskej obci Kvasyliv. V roku 1955 sa presťahoval do Užhorodu, kde pracoval ako vodič v Zakarpatskom štátnom ukrajinskom divadle. Do rodného kraja sa vrátil v roku 1966. Od roku 1967 pracoval ako stolár - čalúnnik v podniku Drevovýroba NP Medzilaborce, kde zotrval až do dôchodku v roku 1985. Maľbe sa začal intenzívne venovať v roku 1983 po odchode do dôchodku. Výtvarná tvorba sa stala dôležitou súčasťou jeho života. Zúčastňoval sa súťaží, absolvoval kolektívne i autorské výstavy, získal mnohé ocenenia. Pri životnom jubileu 75 rokov mu bola Národným osvetovým centrom v Bratislave udelená Medaila Daniela Gabriela Licharda za celoživotnú tvorbu. Zomrel 15. 12. 2012 v Medzilaborciach.

Dielo Michala Sirika patrí do sféry poetického umenia. Za sebou mal život naplnený tvrdou prácou. Neprešiel akademickou školou a jeho svet je pôvodný. Začal maľovať preto, že cítil potrebu maľovať a mohol svojím umením spôsobiť sebe a blízkym ľuďom radosť. Od začiatku si vytvoril vlastný imaginatívny, osobitý štýl. Bytostné vzťahy ku kraju, kde od detstva žil, boli Sirikovi vrodené. Preto emotívne transfiguroval svoje zážitky a spomienky na mladosť. Maľoval obrazy, v ktorých je možné čítať ako v pútavej knihe. Rozprával nám o rusínskej krajine, ľuďoch, ich tradíciách obsažne a plasticky. Spomienkami si sprítomňoval citovo dôverné a blízke miesta, staré patriarchálne časy, keď život a práca dedinského človeka prísne podliehali rytmu striedajúcich sa ročných období, ale aj mýtickej atmosfére tradičných sviatkov a slávností. Sirikovo pútavé rozprávanie, ktoré podával s kronikárskou presnosťou, nie je iba dokumentom o minulosti, ale podobne ako veľká báseň je aj o plnosti prítomnej chvíle, v ktorej sa naplňali rozmanité príbehy a v ktorej sa stretávalo množstvo rozmanitých dejov a situácií v najrôznejších podobách. Vytvoril obrazovú ságu zo života Rusínov v epických figurálnych scénach, celý dejový cyklus roka, zložený z jednotlivých epizód, ktoré tvoria súvislý záznam. Každý obraz je akýmsi zastavením v prúde života.

Tvorba Michala Sirika je charakteristickým prejavom vzácneho autentického umenia. Dojíma neobyčajnou sviežosťou videnia, čistotou úprimnosti výrazu a v neposlednom rade bezhraničnou dôverou v krásu rusínskeho vidieka a regiónu.